

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.04.1995
KOM(95) 12 endelig udg.

95/0056 (CNS)

Forslag til

Rådets forordning (Euratom, EF)

**om bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i
de nye uafhængige stater og Mongoliet**

(forelagt af Kommissionen)

Begrundelse

Bistandsydelsen i henhold til forordning (Euratom, EF) nr. 2053/93 af 19. juli 1993 om faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet ophører den 31. december 1995. Omstillingsprocessen er ganske vist godt i gang i de nye uafhængige stater (NIS), men der er stadig behov for udenlandsk bistand. Den Europæiske Union skal i betragtning af sit tilsagn om at ville knytte nære politiske og økonomiske bånd med disse lande spille en vigtig rolle i verdenssamfundets bestræbelser for at støtte reformprocessen i NIS. I betragtning af de ændringer, der er indtruffet i situationen i NIS og Mongoliet tillige med Unionens erfaringer med bistandsydelse i henhold til denne forordning og anmodningerne herom fra NIS, er det nødvendigt at stille forslag til en ny forordning, som skal danne retsgrundlaget for bistandsydelsen i de kommende år.

Tacis-programmet vil fortsat blive koncentreret om et begrænset antal sektorer for at garantere den største nyttevirkning på lang sigt, og der vil i programforberedelsen så vidt muligt blive fulgt en integreret tilgang baseret på efterspørgslen. Tacis vil hermed som i tidligere tid kunne dække vigtige aktiviteter af horisontal karakter, som f.eks. miljø, menneskesundhed og forbrugerbeskyttelse og mellemregionalt samarbejde. Industrisamarbejdet gives fortsat højeste prioritet.

Den foreslåede forordning er kalkeret over foregængerer med de fornødne ændringer. Ændringerne er blevet holdt på et minimum for at sikre den nødvendige kontinuitet. Der er dog foretaget nogle ændringer, hvoraf de vigtigste er som følger:

1. I betragtning af i) Kommissionens erfaringer på området faglig bistand, ii) den omstændighed, at Tacis-aktiviteterne finansieres med gavebistand og ikke lån og iii) andre større donorerers engagement (Verdensbanken, EBRD, bilateral bistand) i finansiering af udstyr og infrastruktur bør faglig bistand fortsat være nøglekomponenten i Unionens samarbejde med NIS på linje med de relevante bestemmelser i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne.

For at kunne dække små og mellemstore virksomheders akutte finansieringsbehov bør der dog også på grundlag af den foreslåede forordning kunne bevilges selskabskapital til nye joint ventures (en ordning med udgangspunkt i JOPP-ordningen). I egnede tilfælde vil man kunne søge samfinansiering med andre større donorer. I nogle tilfælde bør det også være muligt at finansiere mindre infrastrukturprojekter i forbindelse med den grænseoverskridende trafik.

Titlen er blevet ændret af hensyn til inddragelsen af denne form for bistand (ordet "faglig" udgår).

2. Sigtet med Unionens bistand til de nye uafhængige stater og Mongoliet er at lette de politiske reformer og den økonomiske liberalisering. Det er derfor nødvendigt at kræve et fast tilsagn om i) omstilling til politisk demokrati og ii) struktur-reformer i de erhvervssektorer, hvor bistanden ydes.

3

Det fremhæves i nærværende forslag, at bistanden vil blive fuldt effektiv, hvis der sikres fremskridt i retning af åbne demokratiske systemer, hvor menneskerettighederne resoekteres. Spørgsmålet om betingethed på det politiske område skal ses inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalerne. Disse indeholder en generel politisk betingelse: respekten for de demokratiske principper og menneskerettighederne som defineret i CSCE-slutakten og Paris-Charteret. Dette er et væsentligt element i aftalen, og en grov krænkelse heraf kan føre til suspension af aftalen uden varsel i særlig hastende tilfælde.

Desuden taler meget for også at indføre et element af betingethed på sektorplan, således at Unionens bistand rettes mod sektorer, hvor modtagerregeringerne allerede har taget konkrete skridt til at befordre reformerne og kan fremlægge tidsplaner for yderligere ændringer.

3. Den aktuelle forordning åbner ganske vist mulighed for opstilling af treårige vejledende programmer, men handlingsprogrammerne for de enkelte lande skal stadig udarbejdes og godkendes hvert eneste år. Uden en forsikring om, at der løbende står midler til rådighed over flere regnskabsår, kan Unionens bistand vanskeligt fungere effektivt. En forsikring om kontinuitet i budgetmidlerne giver mulighed for en større fleksibilitet i fordelingen af midlerne blandt de enkelte lande og på de enkelte år. Med henblik herpå vil man søge hos budgetmyndigheden at opnå et politisk tilsagn om en samlet flerårig finansiel tildeling, således at i) det er værd for parternelandene at følge en flerårig fremgangsmåde og ii) effektiviteten i almindelighed i Tacis forbedres.
4. De prioriterede bistandssektorer fastholdes af hensyn til den nødvendige kontinuitet og for at opretholde en koncentreret indsats på et begrænset antal områder. Opmærksomheden vil i højere grad på de relevante stadier af programgennemførelsen blive rettet mod nuklear sikkerhed, miljøet og fremme af kvindernes deltagelse i samfunds- og erhvervslivet.
5. Den foreslåede forordning styrker den regionale koncentration af Tacis-programmerne. Denne fremgangsmåde afspejler de positive erfaringer i denne henseende. Unionens tilstedeværelse vil hermed blive mere synlig, når der udvælges regioner, hvor den kan hjælpe med direkte at støtte administrationer, der er indstillet på reform, og befordre lokalt samvirke.
6. Den politiske opløsning af Sovjetunionen i 1991 bevirkede en afbrydelse af handels- og betalingsarrangementerne og en fragmentering af den tidligere integrerede infrastruktur. De fleste NIS er klar over, at denne udvikling var en af de vigtigste årsager til faldet i industriproduktionen i 1992 og 1993, og de viser nu vilje til at genoptage en form for økonomiske forbindelser. Kommissionen mener, at det vil være hensigtsmæssigt at støtte et økonomisk samarbejde mellem NIS inden for rammerne af den foreslåede forordning.
7. Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, at den ved gennemførelsen af Tacis-programmerne bistås af et forvaltningsudvalg. Udvalget skal bestå af

4

repræsentanter for medlemsstaterne med Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionen stillede et lignende forslag i 1992, som senere blev til den aktuelle forordning 2053/93. På daværende tidspunkt gav Rådet imidlertid ikke sin tilslutning til forslaget og besluttede at nedsætte et forskriftsudvalg (af type III A). Det førte til en sag for Domstolen, indbragt af Europa-Parlamentet, som foreslog nedsættelse af et rådgivende udvalg. Sagen verserer stadig. Man kan vanskeligt afvente det endelige udkomme af sagen i betragtning af behovet for kontinuitet i Tacis-programmerne efter 1995. Men Kommissionen vil forelægge de andre institutioner et ændret forslag hurtigt efter og i overensstemmelse med Domstolens endelige afgørelse i sagen.

8. Den foreslåede forordning indeholder bestemmelse om, at der skal udarbejdes en årlig situationsrapport, der skal forelægges Tacis-udvalget og Europa-Parlamentet, tillige med andre relevante oplysninger, herunder statistikker.
9. Den foreslåede forordning skal gælde på ubestemt tid.

Det er af største betydning, at der fortsat sikres den nødvendige fleksibilitet med henblik på en gnidningsløs gennemførelse af Tacis-programmerne. De bestående procedurer er i denne sammenhæng blevet styrket, og Kommissionen og partnerstaterne har lært at gøre dem så operative som muligt.

Kommissionen ønsker også at gøre opmærksom på betydningen af en bestemmelse, som er overtaget fra den tidligere forordning, vedrørende effektiv koordination fra Kommissionens side sammen med medlemsstaterne af Fællesskabets og medlemsstaternes faglige bistand på grundlag af oplysninger, som medlemsstaterne leverer.

5

Rådets forordning (Euratom, EF) nr.
af

**om bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i
de nye uafhængige stater og Mongoliet**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter Det Europæiske Råds møder i Dublin og Rom i 1990 vedtog Det Europæiske Fællesskab et program for faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker;

ved Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2053/93 af 19. juli 1993 om faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de nye uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og Mongoliet fastsattes betingelserne for denne faglige bistand og levering heraf i perioden 1. januar 1993 til 31. december 1995;

en sådan bistand bliver kun fuldstændig effektiv i forbindelse med fremskridt i retning af frie og åbne demokratiske systemer, der respekterer menneskerettighederne, og markedsorienterede økonomiske systemer;

bistanden hidtil har allerede haft væsentlige virkninger for reformen i de nye uafhængige stater og i Mongoliet, og yderligere bistand er nødvendig for at sikre, at reformen bliver bæredygtig, hvorfor det er nødvendigt at fortsætte indsatsen;

gennemførelsen af en sådan bistand skal gøre det muligt at skabe gunstige betingelser for private investeringer;

det er hensigtsmæssigt at fastsætte prioriteter for denne bistand;

[REDACTED]

Fællesskabets bistand vil blive mere effektiv, hvor den kan gennemføres på et decentralt grundlag i hvert partnerland;

en udvikling af mellemstatslige økonomiske forbindelser og handelsstrømme, der kan bidrage til økonomisk reform og omstrukturering, bør fremmes;

for på den bedste måde at kunne dække de mest akutte behov i de nye uafhængige stater og Mongoliet på nuværende stadium i deres økonomiske omstilling er det nødvendigt at tillade, at en begrænset del af den finansielle tildeling anvendes til mindre infrastrukturprojekter i tilslutning til grænsepassagefaciliteter;

udvikling af små og mellemstore virksomheder er et prioriteret mål i alle de nye uafhængige stater og i Mongoliet, og det er derfor hensigtsmæssigt at afsætte midler til finansiering af sådanne virksomheders selskabskapital;

inddragelse af miljøaspekterne i programmet vil kunne sikre de økonomiske reformers bæredygtighed på længere sigt;

Det Europæiske Råd understregede ligeledes på sit møde i Rom, at det var vigtigt, at Kommissionen foretog en effektiv koordination af de bestræbelser, Fællesskabet og dets medlemsstater udfolder hver især i den tidligere Union af Socialistiske Sovjetrepublikker;

det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen i gennemførelsen af fællesskabsbistanden bistås af et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne;

af hensyn til den igangværende økonomiske reform- og genopretningsproces og en effektiv forvaltning af dette program er der behov for en flerårig planlægning;

bistanden til den økonomiske reform- og genopretningsproces kan kræve særlige former for ekspertise, der specielt er til rådighed i PHARE-modtagerlandene og i visse andre stater;

videreførelse af bistanden vil bidrage til at virkeliggøre Fællesskabets mål, navnlig som fastsat i partnerskabs- og samarbejdsaftalerne;

traktaterne indeholder ikke anden hjemmel til udstedelse af denne forordning end EF-traktatens artikel 235 og Euratom-traktatens artikel 203 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet gennemfører fra den 1. januar 1996 et program for støtte af reform- og genopretningsprocessen i de partnerstater, der er anført i bilag I (i det følgende benævnt "partnerstaterne"), i overensstemmelse med de kriterier, der er fastlagt i denne forordning.

[REDACTED]

2. Bistanden koncentrerer på sektorer og, når det er hensigtsmæssigt, på udvalgte geografiske områder, hvor partnerne allerede har truffet konkrete foranstaltninger til at fremme reformerne, og/eller for hvilke de kan forelægge en tidsplan. Retningslinjerne for bistanden vedtages efter proceduren i artikel 6, stk. 2, og 3.

Artikel 2

1. Det i artikel 1 nævnte program tager hovedsagelig form af faglig bistand til de igangværende økonomiske reformer i partnerstaterne til foranstaltninger, der tager sigte på at gennemføre omstillingen til markedsøkonomi og derved styrke demokratiet, bl.a. ved tilskyndelse til dialog mellem arbejdsmarkedets parter. Det dækker også i konkrete tilfælde og efter proceduren i artikel 6, stk. 2, og 3, rimelige udgifter til leverancer, som er nødvendige til gennemførelsen af den faglige bistand. I særlige tilfælde, som f.eks. programmer for nuklear sikkerhed, kan der medtages et betydeligt leveranceelement.

Projektomkostningerne i lokal valuta dækkes kun af Fællesskabet i strengt nødvendigt omfang.

2. Bistanden kan også i tilfælde, der behandles hver især, efter proceduren i artikel 6, stk. 2, anvendes til at dække udgifterne i forbindelse med mindre infrastrukturprojekter i tilslutning til grænsepassagefaciliteter som omhandlet i artikel 2, stk. 9.

3. Programmet fremmer industrisamarbejdet og støtter oprettelse af joint ventures med finansiering af selskabskapital i små og mellemstore virksomheder.

4. Bistanden dækker også omkostningerne i forbindelse med forberedelse, gennemførelse, kontrol, revision og evaluering af de pågældende foranstaltninger, samt omkostningerne i forbindelse med oplysning.

5. Bistanden koncentrerer navnlig om de vejledende områder, der er omhandlet i bilag II under hensyntagen til modtagernes skiftende behov. Desuden tages der hensyn til alle miljøaspekter ved udarbejdelsen og gennemførelsen af programmet. Dette sker bl.a. ved at hjælpe partnerstaterne med at styrke institutionerne, lovgivningen og uddannelsen på miljøområdet. Der lægges særlig vægt på anliggender vedrørende nuklear sikkerhed.

6. Der tages ved udformningen og gennemførelsen af programmerne behørigt hensyn til fremme af kvindernes deltagelse i erhvervs- og samfundslivet.

7. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, udvælges under hensyntagen til bl.a. modtagernes præferencer og på grundlag af en vurdering af deres nyttevirkning i henseende til realiseringen af målene for Fællesskabets bistand.

8. Bistanden gennemføres så vidt muligt på et decentralt grundlag. De endelige modtager af Fællesskabets bistand inddrages med henblik herpå nært i forberedelsen og gennemførelsen af projekterne, og så snart de nationale myndigheder i partnerstaterne har

lagt sig fast på sektorpolitikker og -strategier såvel som de geografiske indsatsområder, foretages identifikationen og udarbejdelsen af de foranstaltninger, der skal støttes, direkte på regionalt plan, hvor dette er muligt.

Der etableres en løbende koordination mellem Kommissionen og medlemsstaterne, også på stedet, i deres kontakter med partnerstaterne, både i forbindelse med programmernes udarbejdelse og deres gennemførelse.

9. Der kan bevilges bistand til at støtte foranstaltninger med sigte på at fremme mellemregionalt og grænseoverskridende samarbejde. Der vil blive lagt særlig vægt på grænsepassagefaciliteter ved grænserne mellem de nye uafhængige stater og Unionen og de nye uafhængige stater og Centraleuropa.

10. Hvor der mangler et væsentligt element i fortsættelsen af samarbejdet, særlig i tilfælde af krænkelse af de demokratiske principper og menneskerettighederne, kan Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal træffe afgørelse om foranstaltninger vedrørende bistanden til en partnerstat.

Artikel 3

1. Fællesskabets bistand tager form af gavebistand, som udbetales i rater, efterhånden som projekterne gennemføres.

2. Finansieringsafgørelser og alle dermed forbundne kontrakter skal indeholde udtrykkelige bestemmelser om kontrolbeføjelser for Kommissionen og Revisionsretten, der om fornødent kan foretage kontrol på stedet.

Artikel 4

1. Der opstilles i overensstemmelse med proceduren i artikel 6 for hver partnerstat vejledende programmer for en trårsperiode. I disse programmer fastsættes hovedmålene og retningslinjerne for Fællesskabets bistand på de i artikel 2 nævnte vejledende områder. De kan ændres efter samme procedure i deres anvendelsesperiode. Inden der opstilles vejledende programmer oplyser Kommissionen det i artikel 6 nævnte udvalg om, hvilke prioriteter der er identificeret sammen med partnerstaterne.

2. Handlingsprogrammer baseret på disse vejledende programmer vedtages hvert år efter proceduren i artikel 6, stk. 2, og 3. De skal indeholde en oversigt over de vigtigste projekter, der skal finansieres på de vejledende områder, der er omtalt i artikel 2. Indholdet af disse programmer angives udførligt, således at medlemsstaterne råder over de oplysninger, der er nødvendige for, at det i artikel 6 nævnte udvalg kan afgive udtalelse.

Artikel 5

1. Kommissionen gennemfører foranstaltningerne i overensstemmelse med de i artikel 4, stk. 2, nævnte handlingsprogrammer.

2. Kontrakter om leverancer og bygge- og anlægsarbejder indgås ved offentligt udbud bortset fra i de tilfælde, der er nævnt i artikel 116 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Kontrakter om tjenesteydelser indgås generelt ved begrænset udbud og ved underhåndsaftaler for beløb op til 300 000 ECU.

Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige fod for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og i partnerstaterne.

Kommissionen kan i konkrete tilfælde give fysiske og juridiske personer i PHARE-modtagerlandene og i særlige tilfælde Middelhavslande med traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser adgang til at deltage i udbud og kontrakter, hvis de pågældende programmer eller projekter kræver særlige former for bistand, der specielt er til rådighed i sådanne lande.

3. Fællesskabets finansiering dækker ikke skatter, told og afgifter samt køb af fast ejendom.

4. I forbindelse med samfinansiering kan Kommissionen i konkrete tilfælde give tredjelande adgang til at deltage i udbud og kontrakter. I sådanne tilfælde er deltagelse af virksomheder fra tredjelande kun acceptabel, hvis der ydes gensidighed.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand (i det følgende benævnt "udvalget").

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i EF-traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald udsætter Kommissionen gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på seks uger.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovennævnte afsnit.

4. Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål, som formanden forelægger det, i givet fald på anmodning af en repræsentant for en medlemsstat, vedrørende programmets gennemførelse i almindelighed og dets administration, samfinansiering og den koordination, der er omhandlet i artikel 7.

5. Udvalget vedtager sin forretningsorden med kvalificeret flertal.

6. Kommissionen holder Udvalget løbende informeret med specifikke, detaljerede oplysninger om de kontrakter, der er indgået med henblik på gennemførelsen af projekter og programmer. Hvad desuden angår kontrakter om projekter, der forventes at blive indgået ved begrænset udbud i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, giver Kommissionen i god tid, inden den udarbejder en begrænset liste, forhåndsoplysninger om bl.a. udvælgelses- og evalueringsprocedurerne for at lette virksomhedernes deltagelse.

7. Europa-Parlamentet holdes også løbende informeret om gennemførelsen af Tacis-programmer.

Artikel 7

Kommissionen varetager sammen med medlemsstaterne den faktiske koordination af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters bistandsindsats i partnerstaterne på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Det tilstræbes desuden at fremme koordination og samarbejde med de internationale finansieringsinstitutioner og andre donorer.

Kommissionen arbejder inden for rammerne af den bistand, der bevilges i henhold til denne forordning, til fremme af samfinansiering med offentlige og private organisationer i medlemsstaterne.

Artikel 8

Hvert år forelægger Kommissionen en situationsrapport om bistandsprogrammet. Denne rapport skal ligeledes, når det er muligt, indeholde en evaluering af den ydede bistand. Rapporten fremsendes til medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

De i artikel 1 omhandlede partnerstater

Armenien
Aserbajdsjan
Georgien
Hviderusland
Kasakhstan
Den Kirgisiske Republik
Moldova
Den Russiske Føderation
Tadsjikistan
Turkmenistan
Ukraine
Usbekistan
Mongoliet

BILAG II

Bistanden bevilges til de i artikel 2, stk. 5, nævnte områder, idet særlig følgende prioriteres:

1. Udvikling af menneskelige ressourcer:
 - uddannelse, herunder uddannelse af arbejdskraft
 - omstrukturering af den offentlige forvaltning
 - arbejdsformidling og rådgivning vedrørende social sikring
 - en styrkelse af det civile samfund
 - politisk og makroøkonomisk rådgivning
 - juridisk bistand, herunder tilnærmelse af lovgivning
 2. Omstrukturering og udvikling af virksomheder:
 - støtte til udvikling af små og mellemstore virksomheder
 - omstilling af forsvarsindustrien
 - omstrukturering og privatisering
 - finansielle tjenesteydelser
 3. Infrastruktur:
 - transport
 - telekommunikation
 4. Energi, herunder nuklear sikkerhed
 5. Fødevarerproduktion, -forarbejdning og -distribution
-
-

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Bistand fra Fællesskabet til reformerne i det tidligere Sovjetunionens uafhængige stater og Mongoliet (Tacis-programmet)

2. BUDGETPOST

B7-620: Fagligt samarbejde med det tidligere Sovjetunionens uafhængige stater

3. RETSGRUNDLAG

- Artikel 235 i Rom-traktaten
- Artikel 203 i Euratom-traktaten
- Rådets forordning (Euratom, EØF) nr. 2053/93 af 19. juli 1993 om faglig bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de uafhængige stater i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet (EFT nr. L 187 af 29.7.1993, s. 1)
- Partnerskabs- og samarbejdsaftalerne undertegnet med Rusland (26.6.1994), Ukraine (16.6.1994) Moldova (28.11.1994) og Kasakhstan (23.1.1995); andre undertegnelser forventet i 1995: Den Kirgisiske Republik og Hviderusland.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1. Foranstaltningens generelle formål

Støtte af reformprocessen, navnlig ved finansiering eller deltagelse i finansiering af bistandsaktioner med sigte på omstilling til markedsøkonomi og på den demokratiske proces. Aktionerne berører navnlig området udvikling af menneskelige ressourcer (uddannelse, arbejdsformidling og social sikkerhed, civilsamfundet osv.), udvikling og omstrukturering af virksomheder (SMV, omstilling, omstrukturering osv.), energi og nuklear sikkerhed, infrastruktur og levnedsmiddelproduktion og -distribution.

4.2. Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse/fornyelse

Rådets forordning (Euratom, EØF) nr. 2053/93 bortfalder i december 1995. Den nye forordning, der foreslås anvendt på ubestemt tid, skal træde i kraft i januar 1996.

5. UDGIFTENS/INDTÆGTENS KLASSIFIKATION

5.1. IOB - Ikke-obligatoriske udgifter

5.2. OB - Opdelte bevillinger

6. UDGIFTENS/INDTÆGTENS ART

Finansieringen tager i almindelighed form af 100% gavebistand. Der kan dog ofte også forekomme samfinansiering med f.eks. EBRD eller medlemsstaterne. Der er planlagt andre tilfælde af samfinansiering af mindre infrastrukturprojekter og investering i joint ventures selskabskapital.

De finansierede programmer udvælges blandt projekter, der foreslås af modtagerlandene. Programmerne, der udarbejdes af Kommissionens tjenestegrene, forelægges Tacis-udvalget, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, til udtalelse.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1. Beregningsmetode for omkostningerne ved foranstaltningen

I overensstemmelse med de treårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 4, foretager Kommissionen en flerårig vejledende finansiel programmering. Budgetmyndigheden fastsætter de disponible bevillinger for hvert regnskabsår.

Den flerårige vejledende finansielle programmering, der er angivet i bilaget, afspejler de retningslinjer, Det Europæiske Råd vedtog i Edinburgh, og den er i overensstemmelse med Det Europæiske Råds erklæring fra mødet i København. Fællesskabet vil fortsætte med at afsætte en betydelig del af sine budgetressourcer til foranstaltninger uden for Fællesskabet, særlig til fordel for de nye uafhængige stater, gennem Tacis-programmet.

Til trods for de nye uafhængige staters behov, er den finansielle bistand, som Tacis-programmet kan yde indtil slutningen af de aktuelle finansielle overslag, dog stadig begrænset. Unionen agter med forbehold af den årlige budgetprocedure for perioden 1995-1999 at afsætte et beløb på 2 734 mio. ECU til kapitel B7-62 "Samarbejde med det tidligere Sovjetunionens uafhængige stater". Dette svarer til en årlig gennemsnitlig nominal stigning på ca, 3,5% i samme periode.

7.2. Omkostningernes fordeling på type foranstaltninger

Den vejledende fordeling pr. programtype er som følger:

	i %
Nationale programmer	60
Regionale programmer (mellestatslige)	30

8. BESTEMMELSER TIL FOREBYGGELSE AF SVIG (OG FORVENTEDE RESULTATER HERAF)

Den administrative og finansielle opfølgning af kontrakterne behandles for øjeblikket endnu centralt af Kommissionen. Der vil gradvis kunne overvejes en mere decentral forvaltning, efterhånden som betingelserne og modtagerlandenes kapacitet udvikler sig. Der er indført et system med overvågning, der omfatter et korps i Moskva, og sektorovervågningskorps til at føre kontrol med gennemførelsen af de forskellige projekter og aktioner. Kommissionens delegationer bl.a. i Moskva og Kiev overvåger også projekterne. Kommissionens tjenestegrene tilrettelægger desuden revisionsbesøg.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1. Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

Målet med programmet for bistand til landene i det tidligere USSR og Mongoliet er:

- at sikre disse økonomiers omstilling til markedsøkonomi
- at modernisere økonomierne
- at støtte demokratiseringsprocessen

Som led i realiseringen af det generelle mål, der er omhandlet i punkt 4.1, er formålet med foranstaltningerne helt eller delvis at finansiere projekter på følgende vejledende områder:

- uddannelse af menneskelige ressourcer
- omstrukturering af den offentlige administration
- arbejdsformidlinger og social sikring
- støtte og styrkelse af civilsamfundet
- støtte af den makroøkonomiske politik
- juridisk bistand, særlig i forbindelse med tilnærmelse af lovgivningssystemerne
- støtte af udviklingen af små og mellemstore virksomheder
- omstilling af våbenindustrierne
- støtte af privatisering og omstrukturering af virksomheder
- modernisering af finanssystemet
- reformer i forbindelse med rehabilitering og modernisering af grundlæggende infrastruktur, særlig inden for transport og telekommunikation
- modernisering af el-forsyningen, særlig forbedring af den nukleare sikkerhed
- produktion, forarbejdning, distribution og fødevarer sikkerhed

Ovennævnte indsatsområder omfatter også spørgsmål vedrørende miljøbeskyttelse og fremme af kvinders ligestilling, som skal tages med i betragtningerne ved udarbejdelse og gennemførelse af programmerne.

-15

De endelige modtagere er befolkningen i de berørte lande. Programmet gennemføres af mellemmand som f.eks. politiske og økonomiske institutioner og organisationer, som formidler bistanden.

9.2. Begrundelse for foranstaltningen

Foranstaltningen skal ses inden for rammerne af gennemførelsen af afgørelser truffet af Det Europæiske Råd i Rom i december 1990. Eftersom den økonomiske situation i modtagerlandene ikke tillader en omstilling til pluralistisk demokrati og markedsøkonomi uden udenlandsk bistand, og eftersom Den Europæiske Union har den største interesse i, at ovennævnte mål realiseres så hurtigt som muligt, gør Fællesskabet den største indsats, også i budgethenseende, for at gennemføre disse foranstaltninger.

Sigtet med Fællesskabets bistand er ved overførsel af knowhow og viden at opnå multiplikatorvirkninger i de berørte sektorer, således at der kan skabes rammer og institutioner for en markedsøkonomi i et demokratisk samfund.

Programmet byder på den fordel, at det udgør en veritabel europæisk "sourcing" med et meget bredt udvalg af økonomiske systemer og partnere.

Fællesskabets bidrag vil på grund af deres udformning kunne supplere medlemsstaternes bilaterale bistandsprogrammer.

Afledte virkninger

Programmet er koncentreret om nøglesektorer inden for økonomisk infrastruktur (energi, transport, finanser), og sigter således på at skabe grundlaget for en endogen udvikling af økonomierne, der kan bidrage til at fremme offentlige og private beslutningstageres investeringer.

Multiplikatorvirkninger

EF-finansieringen til et projekt tjener ofte til at udløse andre finansieringer, enten fordi Fællesskabets samfinansiering er betinget af andre institutioners deltagelse, eller fordi Kommissionens finansiering af et projekt skaber de nødvendige betingelser for et heldigt udfald af andre projekter, der finansieres af offentlige eller private organisationer.

Usikkerhedsmomenter

Det vigtigste usikkerhedsmoment, der kan påvirke resultatet af foranstaltningen, ligger i udviklingen i reformtempoet i partnerstaterne.

9.3. Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Resultatindikatorer

Omfanget af bistandsforanstaltningernes succes kan måles ud fra modtagerstaternes evne til hurtigt at træde i stedet for de europæiske eksperter i forbindelse med foranstaltninger, der er igangsat med EF-støtte. Alt vil blive sat ind på at sikre, at de europæiske eksperter efterhånden afløses af nationale eksperter i de pågældende sektorer.

Foranstaltningernes gennemslagskraft afhænger af efterspørgslen og modtagernes tilsagn om at ville acceptere den leverede bistand.

De europæiske eksperter ansættes på basis af tjenestekontrakter, der indeholder detaljerede kommissorier. Heri angives i enkeltheder de mål, der skal nås, og opgavernes varighed, således at der efterfølgende kan foretages en evaluering.

Retningslinjer for evaluering og vurdering af resultaterne

Kommissionens tjenestegrene udarbejder årsrapporter over udviklingen i foranstaltningerne, over de påviste problemer og de midler, der anbefales til at løse disse problemer; disse rapporter forelægges medlemsstaterne, Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

De forskellige projekter følges og evalueres løbende på grundlag af såkaldte logiske rammer. De eksperter, der har ansvaret for projekterne, indgiver halvårsrapporter om udførelsen af deres hverv.

Desuden informerer Kommissionen med regelmæssige mellemrum medlemsstaterne under møderne i Tacis-udvalget tillige med Europa-Parlamentet om programmets fremadskriden.

EF-bistand til reformerne i det tidligere Sovjetunionens uafhængige stater og Mongoliet (TACIS)

Vejledende flerårig programmering af forpligtelsesbevillinger

(mio. ECU, løbende priser)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	95/99 i alt
Loft for rubrik 4 i de finansielle overslag (EUR 15)	4,120	4,311	4,895	5,264	5,743	6,345	7,064	29,311
Vejledende programmering for kapitel B7-62 ¹	510	460	510	528	546	565	585	2 734

¹ For 1995 = 470 (budget) + 40 mio. ECU (forløbige forslag til tillægs- og ændringsbudget nr. 1/95 - udvidelse) med forbehold af budgetmyndighedens godkendelse.

For 1996-1999 en stigningstakt på ca. 3,5% om året.

17

18

ISSN 0254-1459

KOM(95) 12 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

11

Katalognummer : CB-CO-95-062-DA-C

ISBN 92-77-86083-9

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg